

Thầy tu rởm

Xưa có một con sói rừng vừa hung ác vừa gian xảo. Một hôm nó nghe tin ở làng bên có một chú bé bị ốm liền nghĩ ra một kế độc để ăn thịt thằng bé.

Nó trang điểm thành một thầy tu: Đầu đội mũ thánh hồng, khoác bộ áo thánh trắng, đi đôi giày thánh vàng, đeo một chuỗi tràng hạt vào cổ, kẹp một quyển kinh ở nách trái, tay phải chống một cây gậy. Hắn đến làng bên.

Vừa vào làng, sói ta lớn tiếng hát các bài kinh, mọi người ủa cả ra vây lấy thầy tu. Bố mẹ đứa trẻ ốm rất vui mừng, hai người lập tức mời thầy tu về mổ gà mổ dê thịnh tình đãi khách, họ cầu xin thầy tu cứu chữa con họ.

Rượu thịt no nê xong, soi vờ vịt vừa đi vừa lần tràng hạt, giở quyển kinh ra đọc độc. Đọc được một lúc nó đến bên thằng bé ốm nhìn từ đầu đến chân rồi nói: "Bệnh cháu nặng lắm! Ngoài ta - một thầy tu giỏi nhất vùng này ra chẳng ai chữa nổi đâu! Chân chủ phù hộ các con gặp được ta. (Chân chủ là vị thầy duy nhất mà đạo Ixlam thờ phụng). Giờ các con hãy mau đi giết hai con bò làm đồ tế lễ để ta cầu khẩn Chân chủ về giải nạn cho cháu!

Khi hai con bò được bày lên bàn thì trời đã tối. Sói ta nói với bố mẹ đứa bé ốm: "Các con cứ yên tâm về phòng ngủ đi, đêm nay ta sẽ trông cháu cho."

Sáng sớm hôm sau, vừa dậy bố mẹ đứa bé ốm đã chạy sang phòng con. Đẩy cửa vào họ thấy người lại: Thầy tu biến mất, hai con bò cũng biến mất. Trên giường thằng bé chỉ còn vết máu và vài khúc xương.

Bố mẹ đứa bé ốm biết mình bị lừa, khóc lóc thảm thiết. Tiếng khóc làm động lòng hàng xóm. Mọi người đến an ủi họ và cùng nghĩ cách trả thù cho đứa bé. Họ quyết định với Thỏ đến giúp.

Thỏ được mời đến. Sau khi nghe bố mẹ đứa bé ốm kể lại đầu đuôi câu chuyện Thỏ nói: "Đúng là các bác bị lừa rồi, nó chẳng phải thầy tu gì sất mà là một con sói rừng hung ác. Nhưng không sao các bác cứ đợi đây rồi sẽ lôi cổ nó về đây cho".

Thỏ cũng trang điểm thành thầy tu: Đầu đội mũ thánh hồng, khoác bộ áo thánh trắng, đi đôi giày thánh vàng, đeo một chuỗi tràng hạt, kẹp quyển kinh vào nách trái, tay chống một chiếc gậy rồi cưỡi một con gà trống lớn ra đi.

Đến cổng nhà sói rừng, Thỏ bảo gà trống trong bụi cây còn mình lớn tiếng đọc kinh.

Sói nghe tiếng đọc kinh chạy ra xem và vội mời thầy tu vào nhà.

Một lát sau mâm cơm thịnh soạn được bày ra. Sói rừng nịnh bợ: "Được thầy hạ cố vào chơi thật là diễm phúc, tôi chẳng chuẩn bị gì mong thầy thông cảm".

Thỏ gấp thức ăn vào mồm, lắc đầu nói: "Hơi nhạt thì phải".

"Để tôi đi lấy thêm muối". Sói nói chân thành rồi đi vào bếp.

Thỏ đi theo vào bếp. Lúc soi thò đầu vào tải muối lấy muối Thỏ nhảy vọt tới đẩy mạnh sói vào tải túm nhanh miệng tải lại và kêu lớn: "Gà trống đâu lại đây giúp ta!" Gà trống nghe tiếng gọi chạy vào lấy dây thừng buộc chặt miệng tải lại.

"Thả ta ra nếu không ta sẽ ăn thịt các người!" Sói vừa ra sức đập vừa dọa.

Thỏ và gà trống coi như không nghe thấy, vác sói chạy một mạch về làng.

Mọi người đều đến, người thì đâm, người thì đập, người thì quật, người thì phang, ai ai cũng phải đánh sói rừng một cái. Chẳng mấy chốc soi đã đi đời nhà ma!

Câu chuyện nhắc nhở chúng ta: Không thể đánh giá một con người tốt hay xấu bằng hình thức bên ngoài.